

Elasmus ciopkaloï należy do grupy o skrzydłach przezroczystych; autor podaje cechy odróżniające go od *E. albipennis* Thoms. i *E. schmidtï* Ruschka, dwu innych, europejskich gatunków tej grupy. Samca *Euderus* sp. znalazł autor także w zbiorach Muzeum Wiedeńskiego, z określeniem Förstera jako *Entedon nigrescens* Walk. Oba, nowo opisane, gatunki pochodzą z Ukrainy. N.

J. Fudakowski. Über eine melanotische Aberration von *Enallagma cyathigerum* Charp. (Odon.). Ent. Mitteil. Bd. XVII. Nr. 3. 1928, pg. 174—6.

Autor opisuje melanotyczny okaz ♂, znaleziony przez dra Z. Grodzińskiego na Polesiu w okolicach Pińska. K.

O. Scheerpelz. Monographie der Gattung *Otophrum* Er. (*Col. Staphylinidae*). (3 Verbreitungskarten, 6 Lichtdrucktafeln). Verhandl. d. Zool.-Botan. Gesellsch. in Wien. LXXIX. Bd. H. 1. 1928, pg. 1—257.

Monografia obejmuje 45 gatunków, z czego 22 nowo opisanych przez autora. Materiał ok. 3.000 egzemplarzy opracowany podług wymogów najnowszej systematyki; przy wyróżnianiu gatunków oparł się też autor na badaniu zmienności drogą statystyczną; pomiarów dokonywał na powiększonych projekcjach. Dla 2 gatunków wymienia autor materiał także i z Polski: *assimile* Payk. (Lwów, Przemyśl, Bochnia, Kraków), *alpinum* Heer. (Tatry — Liljowe, Wsch. Karpaty — Przełęcz Jabłonicy); dla 1 z Gdańska: *consimile* Gyllh. Rewizja naszej fauny na podstawie monografii da ściślejsze zdefiniowanie geograficznego rozmieszczenia krajowych gatunków i przysporzy, być może, jeden: *vienneuse* Scheerp. K.

H. Krekich-Strassoldo. Revision der paläarktischen *Anthicus*-Arten der Gruppe „Bifissicolles“ (Gruppe XVIII in Marseuls Monographie). Teil I. (Mit zahlr. Abbild.). Koleopt. Rundsch. B. 15. Nr. 4. Wien 1929. Str. 151—189.

W obszarze rozszedlenia *Anthicus notatus* Pic (*terminatus* Lal., *melanocephalus* Mars.) podaje autor część Polski bez bliższego określenia (str. 164). Że zasięg obejmuje Bałkan, Rosję pd. i sięga po Turkestan, przypuszczać można, że chodzi o południowo-wschodnią część naszego kraju.

Autor uważa odmianę *pallidulus* Pic, Échange 1892, p. 43 (okazy z żółtem przedpleczem z Polski, za nieuzasadnioną. L.

Komunikaty.

1. Prof. Z. Mokrzecki, przewodniczący P. Z. E., oraz Prof. A. Kozikowski otrzymali jednobrzmiące pisma od p. Spiesywcewa

z prośbą o pomieszczenie w P. P. E. Stosownie do uchwały VIII-go Walnego Zgromadzenia Zarząd P. Z. E. pomieszcza pow. pismo w tłumaczeniu polskim (przetłumaczył z niemieckiego Prof. Kozikowski).

ODEZWA

do Panów Entomologów leśnych i wszystkich, którzy zajmują się badaniem korników.

W sekcji entomologicznej Międzynarodowego Kongresu Leśnych Zakładów Badawczych w Sztokholmie postawiłem w d. 23 lipca 1929 r. wniosek o założenie „Międzynarodowego Zrzeszenia Ipidologów”. Krótka treść wniosku jest następująca:

„W ciągu ostatnich 10 do 20 lat wzrastało zainteresowanie się systematyką i biologią korników z roku na rok. Okolice takie jak Syberja, Kaukaz, kraje bałkańskie i śródziemnomorskie, o faunie korników których to krajów istnieją tylko niezupełne i niedostatecznie pewne wiadomości, zaczynają coraz to więcej zwracać na siebie uwagę badaczy. Badacze, którzy swe badania robią bezpośrednio w lesie, a żyją daleko od środowisk nauki, mają do zwalczania głównie następujące trudności: 1. Brakuje im tabel odpowiednich do określenia korników. (Tabela E. Reittera z r. 1913 jest przestarzała, a uzupełnienia H. Eggersa, publikowane w Ent. Blätter, nie są zupełne). 2. Opisanie nowych gatunków odbywa się często w mało rozpowszechnionych i dla tego niedostępnych czasopismach. 3. Opisów tych, opartych zwykle na cechach morfologicznych, nie objaśnia się rysunkami ani też porównawczymi przeglądami gatunków pokrewnych. 4. Nowe gatunki kreuje się często na podstawie małej ilości przypadkowo otrzymanych okazów, które pozostają w posiadaniu tego, kto opisał nowy gatunek, niedostępny dla innych osób.

Byłoby rzeczą pożądaną, aby ułatwić można pracę poszczególnym badaczom, którzy w rozmaitych krajach zdążają do tego samego celu. Ponieważ systematyką i biologią korników zajmują się niemal wyłącznie leśnicy, pozwalam sobie zrobić członkom sekcji entomologicznej kongresu propozycję, aby sekcja dała inicjatywę do zorganizowania międzynarodowego zrzeszenia ipidologów.

Opracowaniem szczegółowego programu dla zaproponowanego zrzeszenia zająć się powinien wydział. Do udziału w pracach tego wydziału zaprosić się powinny jeszcze kilku znanych, tu niestety nieobecnych entomologów leśnych. Tymczasowo zadowolili się możemy wskazaniem na następujące zadania planowanego zrzeszenia: 1. Pozyskanie dla zrzeszenia możliwie wielkiej ilości tych badaczy, którzy zajmują się biologią i systematyką korników. 2. Ogłaszanie nazwisk i adresów członków

zrzeszenia w czasopismach, rozpowszechnionych najbardziej wśród entomologów leśnych. 3. Wydawnictwo dokładnych tabel do określania palcarktycznych, a o ile możliwości także nearktycznych korników. Ze względu na trudności w tym względzie trzeba by tabelę wydawać stopniowo zeszytami, a opracowanie poszczególnych podrodzin czy rodzajów korników powierzyć badaczom-specjalistom“.

Po przeprowadzonej dyskusji przyjęła sekcja entomologiczna powyższą propozycję jednomyślnie i wybrała wydział dla zorganizowania zrzeszenia.

Wydział składa się z następujących osób:

1. Dr. V. von Butovitsch, Akademia leśna, Eberswalde, Prusy;
2. Dr. N. A. Kemner, Muzeum entomologiczne, Lund, Szwecja;
3. Dr. P. Spessivtseff, Leśna stacja doświadczalna, Experimentalfältet, Szwecja;
4. Prof. I. Trägårdh, Leśna stacja doświadczalna, Experimentalfältet, Szwecja.

Z polecenia tego wydziału i w jego imieniu pozwalam sobie niniejszem zaproponować Panom Entomologom, którzy zajmują się badaniem korników, aby jako członkowie przystąpili do nowo utworzonego zrzeszenia, podając prócz nazwiska i adresu także, który dział nauki ich najbardziej interesuje (systematyka, morfologia, biologia i t. d.) do wiadomości: Kierownika działu entomologicznego szwedzkiej, leśnej stacji doświadczalnej pana prof. Ivara Trägårdha (Experimentalfältet, Szwecja). Spisy nowowstępujących członków wymienionego zrzeszenia ogłaszać będzie pan prof. I. Trägårdh od czasu do czasu w Entomologische Blätter i innych czasopismach, rozpowszechnionych wśród entomologów i leśników.

Po ogłoszeniu takich spisów byłoby wskazaniem, aby członkowie w poszczególnych krajach z pośród siebie wybrali 1 do 3 osoby, których współpraca ułatwiłaby znacznie działalność wydziału wybranego przez kongres.

Dr. P. Spessivtseff.

2. Zarząd P. Z. E., jako Komitet redakcyjny P. P. E., uchwalił na posiedzeniu w dn. 13 stycznia 1930 podwyższyć ilość bezpłatnie udzielanych autorom odbitek prac drukowanych w P. P. E. do liczby 50 i pracom. od połowy arkusza objętości począwszy, dodawać bezpłatnie kolorową okładkę. Uchwała ta ma ważność już dla t. VIII-go.
3. Najbliższy zeszyt P. P. E. (T. IX. Zesz. 1—2) ukaże się z końcem czerwca 1930 r. Termin nadsyłania rękopisów przeznaczonych do pomieszczenia w nim do 30 kwietnia 1930 r.

